บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

บทนี้เป็นการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มีต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตน้ำตาลในประเทศไทย ภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 โดยได้แบ่งช่วงเวลาตั้งแต่เริ่มใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ (พ.ศ. 2527 - 2546) ออกเป็น 3 ช่วงดังที่แสดงไว้ในบทที่ 4 คือ

1) อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลช่วงลดภาษีการค้าการจำหน่ายภายในประเทศและภาษีการค้าน้ำตาลทรายเพื่อการส่งออก (พ.ศ. 2527 – 2535)

2) การนำระบบซื้อขายอ้อยตามคุณภาพความหวานมาใช้ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย (พ.ศ. 2536 – 2539)

3) อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายภายหลังการกำหนดราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายเป็นรายเขต (พ.ศ. 2540 – 2546)

5.1 การประมาณอุปสงค์และอุปทานน้ำตาลทราย

วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณจะนำแบบจำลองอุปสงค์ อุปทานน้ำตาลทราย เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ และนำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้กับตัวแปรต่าง ๆ ไปแทนค่าในแบบจำลองเพื่อศึกษาผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตน้ำตาลทรายในประเทศไทยที่ได้นำเสนอในบทที่ 4 มาใช้ในการวิเคราะห์

5.1.1 การประมาณอุปสงค์น้ำตาลทราย

เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์สำหรับนำไปใช้ในการคำนวณผลกระทบของนโยบายรัฐภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ที่มีต่อผู้บริโภค จึงประมาณสมการอุปสงค์น้ำตาลทราย (สมการ (4.1)) โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method) ทำให้ได้สมการอุปสงค์น้ำตาลทราย ดังนี้

$$Q_t^d = 1727126 - 115337P_n + 0.0003Y_t \qquad (5.1)$$

(3.75) (-3.84) (3.04) (t – stat)

$$\bar{R}^2 = 0.98 \qquad F = 447.35 \qquad n = 20$$

จากนั้นนำค่าสัมประสิทธิ์ (β_0, β_1 และ β_2) ที่ได้จากการประมาณสมการ (5.1) ไปแทนค่าในสมการ (4.11) พร้อมกับตัวแปรต่าง ๆ (ดูตารางที่ ก - 3) เพื่อคำนวณผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคน้ำตาลทรายในประเทศไทยต่อไป

5.1.2 การประมาณอุปทานน้ำตาลทราย

จากสมการ (4.7) คือ สมการอุปทานน้ำตาลทราย ในบทที่ 4 เมื่อแทนค่าตัวแปรลงไปในสมการพบว่าเกิดปัญหา Multicollinearity จึงได้แก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรอิสระแล้วประมาณสมการอุปทานน้ำตาลทรายใหม่ จึงเลือก Model B เนื่องจากสมการอุปทาน Model B เครื่องหมายที่ได้จากการประมาณถูกต้อง และเพื่อลดปัญหา Multicollinearity (ดูตารางที่ ข - 2) จึงได้สมการอุปทาน ดังนี้

$$Q_t^s = -3529386 + 373567.7P_{t-1} + 597.872NC_t + 199143.3T \qquad (5.2)$$

(-1.08) (1.15) (2.468) (2.75) (t – stat)

$$\overline{R}^2 = 0.84 \qquad F = 33.03 \qquad n = 20$$

นำค่าสัมประสิทธิ์ (α_0, α_1, α_2 และ α_3) ที่ประมาณได้จากสมการอุปทานน้ำตาลทรายไปแทนลงในสมการ (4.17) พร้อมกับตัวแปรอื่น ๆ (ดูตารางที่ ก - 4) เพื่อหาผลกระทบของนโยบายรัฐภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ที่มีต่อผู้ผลิตน้ำตาลทรายในประเทศไทย

5.2 ผลกระทบต่อผู้บริโภคและผู้ผลิต

จากสมการ (4.11) และ (4.17) ในบทที่ 4 เราได้แบบจำลองสำหรับการคำนวณผลกระทบจากนโยบายรัฐที่มีต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตน้ำตาลทรายในประเทศไทย ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ดังนี้

$$\sum_{i=1}^{n} G_{ci} = \Sigma(\beta_0 + \beta_2 Y_t)(P_{fi} - P_{ri}) - \frac{1}{2}\beta_1\left(\overline{P}_{fi}^2 - \overline{P}_{ri}^2\right) - \frac{1}{2}\beta_1 n\left(\sigma_f^2 - \sigma_r^2\right) \qquad (4.11)$$

$$\sum_{i=1}^{n} G_{si} = \Sigma(\alpha_0 + \alpha_2 NC_t + \alpha_3 T)(P_{s(t-1)i} - P_{w(t-1)i}) + \frac{1}{2}\alpha_1\Sigma\left(\overline{P}_{s(t-1)}^2 - \overline{P}_{w(t-1)}^2\right)$$

$$-\frac{1}{2}\alpha_1 n\left(\sigma_{w(t-1)}^2 - \sigma_{s(t-1)}^2\right) \qquad (4.17)$$

ผลกระทบต่อผู้บริโภคหรือผู้ผลิต = ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย – ผลจากระบบ 2 ราคา

แบบจำลองเพื่อศึกษาผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้ผลิตและผู้บริโภคจากนโยบายของรัฐ ซึ่งอธิบายไว้ในบทที่ 4 ว่าสามารถแบ่งผลกระทบได้เป็น 2 ส่วน คือ ผลกระทบจากนโยบายยกระดับราคาอ้อยให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย ได้แก่ มาตรการรับซื้อลดตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งออก มาตรการควบคุมปริมาณการผลิต การนำเข้าและส่งออก มาตรการทางด้านภาษี นโยบายส่งเสริมการใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบเพื่อการส่งออก กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย นโยบายส่งเสริมการผลิตเอทานอล และผลกระทบจากระดับราคาที่กำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศสูงกว่าราคาจำหน่ายในตลาดโลก (ระบบ 2 ราคา) ซึ่งเราจะศึกษาถึงผลกระทบจากนโยบายรัฐที่มีต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา

5.2.1 อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลช่วงลดภาษีการค้าการจำหน่ายภายในประเทศและภาษีการค้าน้ำตาลทรายเพื่อการส่งออก (พ.ศ. 2527 – 2535)

ผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลในช่วง พ.ศ. 2527 – 2535 ที่มีต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สามารถคำนวณได้ดังตารางที่ 5.1 พบว่า ผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตจากการแทรกแซงของรัฐด้วยระบบ 2 ราคา โดยการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศสูงกว่าราคาส่งออก ทำให้ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตได้รับประโยชน์ ส่วนผลกระทบจากนโยบายเพื่อยกระดับราคาให้เกษตรกรชาวไร่อ้อย ผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์ ในขณะที่ผู้บริโภคกลับเป็นฝ่ายเสียประโยชน์อย่างมากจากนโยบายของรัฐเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ชาวไร่อ้อย ดังนั้น จะเห็นว่าในช่วง พ.ศ. 2527 – 2535 (9 ปี) ผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์เป็นมูลค่า 220,608 ล้านบาท ส่วนผู้บริโภคน้ำตาลทรายภายในประเทศกลับเป็นฝ่ายเสียประโยชน์เป็นมูลค่า 88,041 ล้านบาท เนื่องจากระหว่าง พ.ศ. 2527 – 2535 อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ร้องขอให้รัฐบาลช่วยเหลือโดยการลดหรืองดจัดเก็บภาษีการค้าน้ำตาลทรายที่จำหน่ายในประเทศและส่งออก เพื่อนำเงินที่ได้จากการลดหรืองดจัดเก็บภาษีการค้าดังกล่าว ไปช่วยเสริมสภาพคล่องให้กับระบบในช่วงที่ราคาน้ำตาลในตลาดโลกตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้ได้รับค่าอ้อยคุ้มกับต้นทุนการผลิต

ตารางที่ 5.1 ผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตช่วง พ.ศ. 2527 – 2535

หน่วย: พันบาท

ผลกระทบ	ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย (1)	ผลจากระบบ 2 ราคา (2)	ผลประโยชน์สุทธิ (3) = (1) – (2)
ผู้บริโภค	-87,172,696	868,413	-88,041,108
ผู้ผลิต	223,371,534	2,763,203	220,608,331
รวม	136,198,838	3,631,616	132,567,222

ตารางที่ 5.2 ผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตช่วง พ.ศ. 2536 – 2539

หน่วย: พันบาท

ผลกระทบ	ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย (1)	ผลจากระบบ 2 ราคา (2)	ผลประโยชน์สุทธิ (3) = (1) – (2)
ผู้บริโภค	-17,316,681	517	-17,317,198
ผู้ผลิต	71,194,082	169,780	71,024,302
รวม	53,877,400	170,297	53,707,103

ตารางที่ 5.3 ผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตช่วง พ.ศ. 2540 – 2546

หน่วย: พันบาท

ผลกระทบ	ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย (1)	ผลจากระบบ 2 ราคา (2)	ผลประโยชน์สุทธิ (3) = (1) – (2)
ผู้บริโภค	-21,279,006	115,135	-21,394,141
ผู้ผลิต	34,461,554	367,252	34,094,302
รวม	13,182,548	482,387	12,700,161

หมายเหตุ: คำนวณโดยใช้ข้อมูลในตารางที่ ก – 3 และ ก - 4

5.2.2 การนำระบบซื้อขายอ้อยตามคุณภาพความหวานมาใช้ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย (พ.ศ. 2536 – 2539)

ในช่วง พ.ศ. 2536 – 2539 ประเทศไทยเริ่มมีการนำระบบซื้อขายอ้อยตามคุณภาพความหวานมาใช้ซื้อขายอ้อย ซึ่งเมื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายรัฐที่มีต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตในช่วงเวลาดังกล่าว (ดูตารางที่ 5.2) พบว่า ผลกระทบจากระบบ 2 ราคา ทำให้ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตได้รับประโยชน์ แต่เป็นมูลค่าไม่มากนักและลดลงจากช่วง พ.ศ. 2527 – 2535 อย่างมาก เมื่อเทียบกับมูลค่าผลกระทบจากนโยบายยกระดับราคาอ้อยเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ผู้บริโภคยังคงเสียประโยชน์จากผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อยเป็นมูลค่า 17,316 ล้านบาท ในขณะที่ผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์จากนโยบายยกระดับราคาอ้อย แต่เป็นมูลค่าที่ลดลง โดยลดลงจาก 223,371 ล้านบาทในช่วง พ.ศ. 2527 – 2535 เหลือ 71,194 ล้านบาท เนื่องจากมีการยกเลิกการใช้ระบบภาษีการค้าและเปลี่ยนมาเป็นระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแทน ทำให้ไม่สามารถร้องขอให้รัฐช่วยเหลือด้วยการนำเงินจากการลดหรืองดจัดเก็บภาษีการค้ามาเพิ่มสภาพคล่องให้แก่อุตสาหกรรมได้ อีกทั้งราคาน้ำตาลในตลาดโลกอยู่ในเกณฑ์ดีอีกด้วย

5.2.3 อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายภายหลังการกำหนดราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายเป็นรายเขต (พ.ศ. 2540 – 2546)

นโยบายที่รัฐบาลนำมาใช้แทรกแซงในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ช่วง พ.ศ. 2540 – 2546 มีผลกระทบต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตน้ำตาลทราย ดังที่แสดงในตารางที่ 5.3 ผลกระทบต่อผู้บริโภคและผู้ผลิตซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน พบว่า ผู้บริโภคและผู้ผลิตได้รับประโยชน์จากผลจากระบบ 2 ราคา เป็นมูลค่ารวม 482 ล้านบาท ส่วนผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย ทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์เป็นมูลค่า 21,279 ล้านบาท ในขณะที่ผู้ผลิตได้รับประโยชน์จากนโยบายดังกล่าว 34,461 ล้านบาท แต่ผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์ลดลงจากช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพราะในช่วง พ.ศ. 2540 – 2546 อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายประสบกับปัญหาสภาพคล่องทางการเงินจากวิกฤติเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 และมีการเรียกร้องให้รัฐช่วยเหลือ โดยการช่วยเหลือของรัฐบาลส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการช่วยหาแหล่งเงินทุนให้แก่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายกู้ยืม เพื่อนำมาเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล และให้รัฐนำเงินที่ได้จากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มน้ำตาลทรายมาให้แก่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อเพิ่มรายได้และความสามารถในการผ่อนชำระหนี้สิน

5.3 รายจ่ายของรัฐบาล

รัฐบาลมีบทบาทสำคัญยิ่งในการช่วยเหลืออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายตลอดมา ผลจากระบบ 2 ราคา ทำให้รัฐบาลต้องเข้ามาอุดหนุนอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลจึงต้องควบคุมปริมาณการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย เพื่อให้รายจ่ายส่วนที่ผู้บริโภคน้ำตาลทรายภายในประเทศจ่ายแพงกว่าราคาจำหน่ายในตลาดโลกชดเชยกับส่วนที่รัฐต้องชดเชยให้แก่ผู้ผลิตใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อรัฐบาลจะได้ใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยรัฐบาลควบคุมปริมาณการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายผ่านทางสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายดังตารางที่ 5.4 แต่งบประมาณจากรัฐบาลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงบประมาณทั้งหมดของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับงบประมาณอีกส่วนหนึ่งจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายซึ่งเรียกเก็บจากชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล จะเห็นว่า พ.ศ. 2536 – 2539 เป็นช่วงที่รัฐบาลมีการจ่ายเงินงบประมาณให้แก่สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายมากที่สุด ทั้งนี้เพราะในปี พ.ศ. 2536 และ 2537 รัฐบาลจ่ายเงินชดเชยผลต่างราคาอ้อยขั้นต้นที่ต่ำกว่าราคาอ้อยขั้นสุดท้ายของฤดูการผลิต 2533/2534 แทนชาวไร่อ้อย

5.4 ผลการวิเคราะห์

ผลที่ได้จากการศึกษาผลกระทบเชิงปริมาณจากนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่ใช้ช่วยเหลืออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 – 2546 สามารถสรุปได้ (ดูตารางที่ 5.5) ดังนี้

1) ผลกระทบต่อผู้บริโภค นโยบายรัฐบาลที่นำมาใช้ภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 (20 ปี) โดยรวมแล้วผลประโยชน์สุทธิที่นโยบายของรัฐใช้ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในเชิงลบ ทำให้ผู้บริโภคสูญเสียผลประโยชน์ทุกช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษาเป็นมูลค่ารวม 126,752 ล้านบาท โดยพิจารณาแบ่งผลกระทบออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อยให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย ได้แก่ มาตรการรับซื้อลดตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งออก มาตรการควบคุมปริมาณการผลิต การนำเข้าและส่งออก มาตรการทางด้านภาษี นโยบายส่งเสริมการใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบเพื่อการส่งออก กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย นโยบายส่งเสริมการผลิตเอทานอล ผลจากนโยบายของรัฐบาลในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อผู้บริโภคคือ ทำให้ผู้บริโภคน้ำตาลทรายในประเทศไทยเสียผลประโยชน์เป็นมูลค่า 125,768 ล้านบาท

ตารางที่ 5.4 งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

หน่วย: พันบาท

ช่วง	งบประมาณ ณ ราคาคงที่ พ.ศ. 2531
พ.ศ. 2527 – 2535	228,135
พ.ศ. 2536 – 2539	594,599
พ.ศ. 2540 - 2546	245,275
รวม	1,068,009

ที่มา: สำนักงบประมาณแผ่นดิน สำนักนายกรัฐมนตรี

ตารางที่ 5.5 ผลกระทบต่อสวัสดิการของผู้บริโภคและผู้ผลิตระหว่าง พ.ศ. 2527 – 2540

หน่วย: พันบาท

ผลกระทบ	ผลจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย (1)	ผลจากระบบ 2 ราคา (2)	ผลประโยชน์สุทธิ (3) = (1) – (2)
ผู้บริโภค	-125,768,384	984,064	-126,752,448
ผู้ผลิต	329,027,170	3,300,235	325,726,934
รวม	203,258,786	4,284,300	198,974,486

หมายเหตุ: คำนวณโดยใช้ข้อมูลจากตารางที่ 5.1, ตารางที่ 5.2 และตารางที่ 5.3

(2) ผลจากระบบ 2 ราคา โดยการกำหนดราคาสำหรับจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศสูงกว่าราคาส่งออกในตลาดโลก ทำให้เกิดเป็นระบบ 2 ราคาขึ้น โดยรัฐบาลจะให้การอุดหนุนผู้ผลิตผ่านทางราคาน้ำตาลในประเทศ จะเห็นได้ว่าผลกระทบจากระบบ 2 ราคานี้มีต่อผู้บริโภคในเชิงบวก คือ ทำให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์แต่ไม่มากเท่ากับผลกระทบในเชิงลบจากนโยบายยกระดับราคาอ้อย

2) จากการศึกษาเชิงปริมาณถึงผลกระทบของนโยบายของรัฐบาลที่นำมาใช้ช่วยเหลืออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของไทย ภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 พบว่า ผลกระทบต่อผลประโยชน์สุทธิของผู้บริโภคส่วนหนึ่งเป็นผลจากระบบ 2 ราคา โดยการกำหนดเพดานราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ ไม่ได้ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาด แม้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากระบบ 2 ราคา แต่ยังน้อยกว่าผลกระทบในทางลบเมื่อเปรียบเทียบกับการสูญเสียผลประโยชน์ของผู้บริโภคจากมาตรการของรัฐที่ต้องการช่วยเหลือยกระดับราคาอ้อย และภายหลังจากการนำระบบซื้อขายอ้อยตามคุณภาพความหวานมาใช้ตั้งแต่ฤดูการผลิต 2535/2536 ผู้บริโภคน้ำตาลเสียผลประโยชน์จากนโยบายเพื่อยกระดับราคาอ้อยเป็นมูลค่าน้อยลง

3) ผลกระทบต่อผู้ผลิต นโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลนำมาใช้ดำเนินการนั้นเป็นไปเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ผลกระทบที่มีต่อผู้ผลิตจึงเป็นไปในทางบวกเป็นมูลค่า 352,726 ล้านบาท และเช่นเดียวกับผลกระทบของนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อผู้บริโภค เราสามารถแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์จากการใช้นโยบายของรัฐทุกช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

(1) การแทรกแซงของรัฐโดยนโยบายยกระดับราคาอ้อย ทำให้ผู้ผลิตได้รับประโยชน์ และผลกระทบต่อผลประโยชน์สุทธิของผู้ผลิตน้ำตาลทรายในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นผลจากนโยบายส่วนนี้ ในระยะเวลา 20 ปีภายหลังพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มีมูลค่ากว่า 329,027 ล้านบาท

(2) ผลจากระบบ 2 ราคา ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตน้ำตาลให้ได้รับประโยชน์เนื่องจากความแปรปรวนของราคาตลาดโลกมากกว่าราคาในประเทศที่รัฐบาลกำหนดเพดานราคาจำหน่ายไว้คงที่ในระดับเดียวกันเป็นเวลาหลายปี และในช่วงที่ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกตกต่ำอย่างช่วง พ.ศ. 2527 – 2535 ผู้ผลิตจะได้รับประโยชน์จากมาตรการกำหนดราคาน้ำตาลเป็นระบบ 2 ราคาอย่างมาก

4) ผลประโยชน์สุทธิที่สังคมได้รับ โดยพิจารณาเฉพาะผู้บริโภคและผู้ผลิตน้ำตาลทราย พบว่า การใช้นโยบายของรัฐบาลทำให้สังคมได้รับผลประโยชน์ทั้ง 3 ช่วงเวลา แต่มูลค่าผลประโยชน์สุทธิดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงทุกช่วงเวลา

5) จากการแทรกแซงของรัฐตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 นโยบายของรัฐที่ใช้สำหรับอุตสาหกรรมนี้ ทำให้ผู้บริโภคน้ำตาลทรายภายในประเทศต้องเสียประโยชน์ตลอดระยะเวลา 20 ปี ในขณะเดียวกัน นโยบายของรัฐที่ใช้ช่วยเหลือทำให้ผลประโยชน์สุทธิของผู้ผลิตมีแนวโน้มลดลงตลอด 3 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ซึ่งหมายความได้ว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับประโยชน์จากนโยบายที่รัฐบาลใช้ช่วยเหลือลดลงเรื่อย ๆ

6) เมื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่ผู้ผลิตได้รับและผู้บริโภคน้ำตาลต้องเสียประโยชน์ จะเห็นว่างบประมาณของรัฐบาลที่ใช้สำหรับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นมูลค่าที่น้อยมาก นั่นคือ รัฐบาลสามารถผลักภาระส่วนใหญ่ในอุดหนุนผู้ผลิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้แก่ผู้บริโภคภายในประเทศ